

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

4. února 2024 č. 2/24 ročník XVIII.

Úvodní slovo

V polovině února nás čeká Popeleční středa a s ní zahájení postní doby. V termínu 12. – 19. 2. bude probíhat Mezinárodní týden manželství, ve kterém budou po celé České republice probíhat přednášky a duchovní obnovy s tématem manželství (více info najdete na www.tydenmanzelstvi.cz). V naší farnosti také proběhne přednáška, a to v neděli 11. 2. V časopise Vám přináším krátká zamyšlení nad těmito tématy.

Tereza Šatánková

Krátce o postní době

Půst a odříkání

V postní době se cvičíme v postu a odříkání. Na Popeleční středu a Velký pátek se postíme tak, že jíme méně. V tyto dny také nejíme maso, což můžeme dodržet i v ostatní pátky postní doby. Kromě toho držíme půst i tím, že se vzdáme něčeho, co máme rádi, například hraní na počítači, sladkostí nebo času stráveného na sociálních sítích, na znamení toho, že je pro nás Bůh důležitější než všechno ostatní. Prostor, který se nám tak v našem životě uvolní, nám může pomoci věnovat víc času modlitbě a být štedřejší k druhým. Jakákoli oběť, kterou přineseme, by nám měla pomoci přiblížit se k Ježíši.

Popeleční středa

Postní doba začíná na Popeleční středu. Předtím probíhají v mnoha zemích s katolickou tradicí různé zábavy – jídlo a pití v období masopustu. Posvěcený popel, který se používá při bohoslužbě na Popeleční středu, pochází ze spálených ratolestí z Květné neděle předchozího roku. Věřící jsou tímto popelem na čele označeni křížem a přitom se jim říká: „*Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš,*“ nebo „*Obratťe se a věřte evangeliu.*“ Stručně řečeno se nám chce říct: „Život je krátký; využij ho dobře.“

Tweetuj s Bohem

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

- 14. 2. Popeleční středa, den přísného postu
- 22. 2. Svátek Stolce sv. Petra
- Neděle 11. 2. Přednáška pro manžele

Pro postní dobu nabízí papež František 15 jednoduchých skutků lásky, jak ji konkrétně můžeme projevit!

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš)
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou
- 6) Pomoz druhému překonat jeho potíže
- 7) Povzbud' někoho
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého
- 9) Odděl to, co nepoužíváš a daruj to potřebnému
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma
- 14) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého)
- 15) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje

Láska se musí přelévat

Jak zdárně překonat úskalí... (Z rozhovoru s P. Vojtěchem Kodetem OCarm)

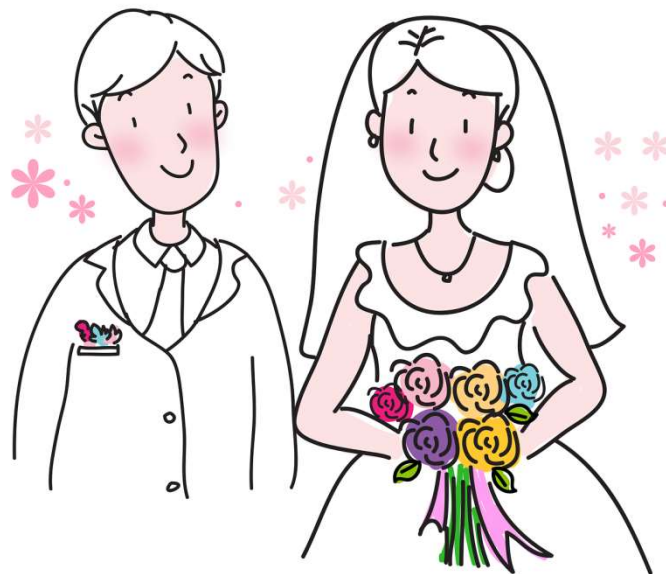
Každá láska se musí přelévat. I vzájemná láska manželů musí překročit jejich vzájemné vztahy k širší společnosti. ... Dvojím cílem manželství je jednak blaho samých manželů a jednak předávání života. Obojí však s sebou nese úskalí. O tom, jak je možné tato úskalí zdárně překonat si povídáme s P. Vojtěchem Kodetem OCarm.

Často se stává, že manželé přestávají o svůj vzájemný vztah pečovat s příchodem dětí. Plně se zaměří na rodičovskou roli. Když se po letech děti osamostatní a odejdou z domova, oba manželé najednou zjistí, že se spolu zase musí učit žít, jejich vztah se dostává po dlouhé době opět do středu pozornosti. Někteří to řeší útekem (ženy k vnoučatům, k náboženským aktivitám, muži k vlastním koníčkům, do zaměstnání). Jak tomu lze předejít?

Velkým problémem zůstává příprava na manželství. Jednak po stránce informační, a především po stránce vztahové. Mladí lidé, kteří se chystají k manželství, jsou církví vedeni k tomu, aby hlouběji poznávali sami sebe, ve vzájemném vztahu, aby poznávali hodnotu vzájemné lásky, darování se a společně i ve známosti pokračovali v duchovním životě. Pokud je tato etapa lehkomyšlností nebo přílišným spěchem, přehodnocením sexuality, opominuta, snadno se stane, že vztah, který měl mít pevné základy v poznání sebe sama, poznání vlastních slabostí a nedostatků, posléze přijetí ohraničenosti partnera, velice záhy narazí na tyto nedostatky. A když manžele spojuje pouze dítě, je zde skutečně velké nebezpečí, že jednoho dne si tito manželé nebudou rozumět. Takže z určitého pohledu by bylo dobře, kdyby děti nemuseli mít hned. Kdyby se mohli společně sžívat, společně budovat domácnost, dostatečně se na příchod dětí připravit.

Ovšem domnívám se, že utíká-li někdo po odchodu dětí z manželství, utíkal ze vztahu již předtím. Třeba právě tím, že utíkal k dětem. Kdyby manželé řešili všechny své problémy při výchově dětí, mohli by spolu řešit i svoji osamělost, svoji eventuální službu v církvi.

Problém zůstává v tom, že lidé manželství podcení. Podcenění je jako úkol a jako duchovní cestu. Berou je jako samozřejmost, která se prostě žije sama od sebe. Nic v životě není samozřejmost a vůbec už ne lidský vztah. Zvláště vztah takové intenzity a takové velikosti jako je manželství. Bůh má o manželství veliké představy a člověk má veliké možnosti. Záleží na tom, do jaké míry je ochoten ve vzájemném vztahu investovat. Jestli partner utíká ze vztahu už v době, kdy je teprve snoubencem či novomanželem, kdy se objeví první problémy, bude o to více utíkat, až odejdou děti. Manželství je třeba žít naplno od samého začátku. Ne s iluzemi, ale s ideály. Podle učení církve s modlitbou, bez spoléhání na vlastní síly. S tím, že jsme si vědomi svých vlastních slabostí a chyb a chceme každý den začínat znovu.

Říká se, že krizový je třetí rok manželství, kdy už manželé jeden o druhém ztratili všechny iluze a do vztahu se jim vkládá stereotyp. Jaký lék na to lze ordinovat?

Nevím, jestli je to právě třetí rok, který je pro manžele nejkrizovější. Jako kněz osmnáct let působící v pastoraci se setkávám s krizemi v manželství, které probíhají snad v každém období. Jedno je jisté, krize je součástí života a také součástí manželství a součástí každého vztahu. Je-li člověk lidsky zralým jedincem, naučí se sám s těmi krizemi potýkat. A v manželství je musí řešit společně. Velkou pomocí může být duchovní doprovázení. Kdyby lidé nepřicházeli ke knězi, až když je nejhůř, dalo by se vyřešit mnoho. A nemusí ani ke knězi. Mohou jít k lidem, kteří mají zkušenost z manželství – ke starší manželské dvojici, ke kmotrům, rodičům. Problém je, že to nebývá zvykem. Častokrát lidé raději vyhledají až v nutném případě nějakou poradenskou pomoc, což je také samozřejmě dobře, i když by se tomu dalo předejít, kdyby přišli už mnohem dříve. Kdyby byli na manželství po lidské stránce lépe připraveni.

Duchovní rozměr manželství a duchovní život úzce souvisejí se všemi problémy v manželství. Jestli je člověk zvyklý s Bohem řešit svůj život, tak s ním bude řešit i manželské problémy. Je-li zvyklý nespolehat jenom na své síly, modlit se a očekávat vše od Boha, tak to bude dělat i v manželství. Duchovní život manželů předpokládá, že spolu dokáží o věcech hovořit a modlit se za ně. Bohužel se častokrát v praxi setkávám s tím, že je mnoho témat, o kterých manželé nehovoří celý život. A jsou to často právě témata nejdůležitější. Témata jejich vzájemné lásky, nedorozumění, neodpuštění, sexuálního života. To jsou všechno problémy, které při nahromadění vytvářejí velká životní nedorozumění nebo krize. Určitý typ stereotypu přichází v každém vztahu. Je to vždy výzva, abychom sestoupili do hlubších rovin vztahu. Ať jde o přátelství nebo partnerství.

Chtěl bych popřát všem manželům, aby prošli všemi životními krizemi a nakonec aby se skutečně naučili lásce, která nehledá sebe a ve vzájemné lásce aby dokázali překročit veškerá ohraničení, která s životem souvisejí, a dokázali se jednou nabídnout do služeb církve i společnosti. Ať jim k tomu Pán Bůh požehná.

<https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/laska-se-musi-prelevat>

Svatí pod lupou - sv. Agáta

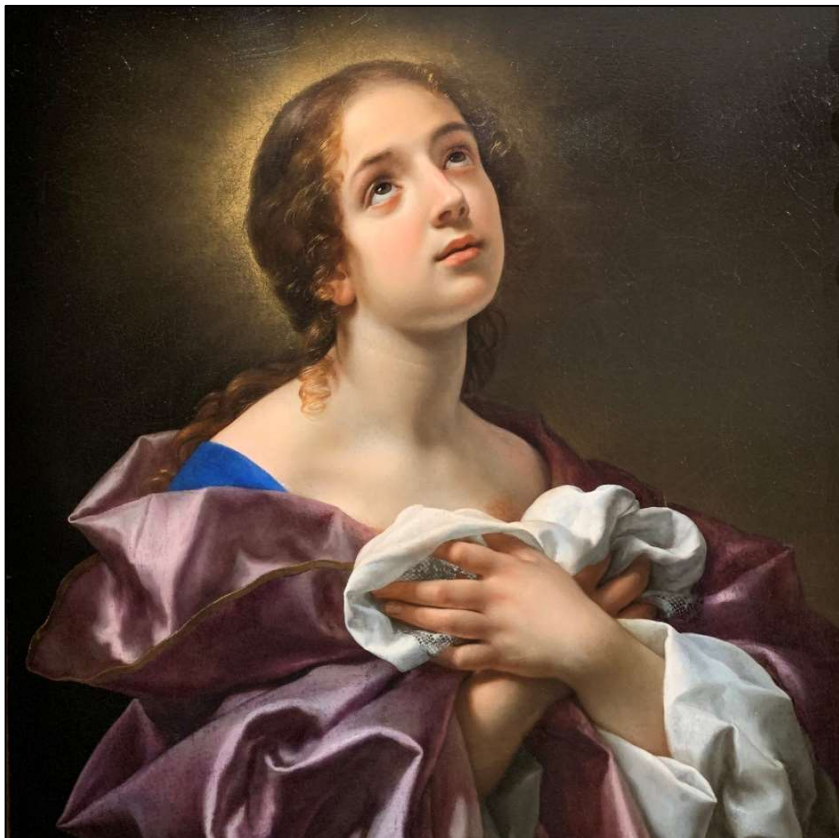
Památka 5. února, panna a mučednice, úmrtí asi r. 251

Patronka: Katánie, horníků, kojných, pastýřek, tkalců a zlatníků; ochránkyně proti ohni, výbuchu sopky, zemětřesení; vzývána i proti rakovině prsu

Atributy: hranice, kleště, mísa, ňadra, nůžky, pochodeň, roh, uhlí

ŽIVOT

Narodila se na Sicílii do zámožné křesťanské rodiny. Vynikala duševními schopnostmi i krásou těla. Zamilovala se do svého Vykupitele a odmítala všechny nápadníky. Toužila po duchovním životě, ochotna přinést svému božskému snoubenci jakoukoliv oběť. Císařský náměstek Quintianus v době pronásledování křesťanů chtěl získat ji i její majetek. Neoblomnou Agátu se rozhodl dát na převýchovu ke zpustlé Afrodisii do nevěstince. Veškeré jeho úsilí, aby odpadla od Krista, bylo marné. Quintianus se rozzlobil a když nic nepomáhalo, dal ji mučit, její tělo nejkrutějším způsobem zohavili. Při mučení zemřela. Rok po její smrti došlo k výbuchu sopky Etna a hrozilo, že její město bude zničeno. Zoufalí obyvatelé nesli proti lávě Agátin závoj a žhavý proud změnil směr a obešel město. Tento závoj se dodnes uchovává.

<http://www.catholica.cz/?id=475>, <https://www.spoloklatinskejomse.sk/cirkevny-rok/sv-agty-panny-a-muenice>

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. ledna 2024

„Drahé děti! Necht' je tento čas časem modlitby.“

Uzávěrka dalšího čísla je 23. února – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

Ročník: XVIII., Číslo 2/24, vydáno 4. února 2024, vychází 12x ročně

Redakce: Tereza Šatánková, Denisa Šatánková, Anna Cíhová, tisk: Anna Zdráhalová, Denisa Šatánková, pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz, www.farnost.net
Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz